

Warszawa, dnia 18.02.2015r.

SPRAWOZDANIE

Z SEMINARIUM CIOR/NATO W KÖNIGSWINTER K/BONN

I. CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Temat - Seminarium CIOR w
2. Charakter - Seminarium
3. Miejsce – Königswinter - Hotel „MARITIM”
4. Okres pobytu - 15 do 19 luty 2015 roku
5. Nazwa instytucji wysyłającej - Federacja Stowarzyszeń Rezerwistów i Weteranów Sił Zbrojnych RP;
6. Nazwa instytucji koordynującej - Departament Wychowania i Promocji Obronności Ministerstwa Obrony Narodowej
7. Skład delegacji:
gen. bryg. (r) Ryszard Żuchowski - przewodniczący
kmdr. (r) Zygfryd Naczek - członek

II. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

Kolejne, Seminarium CIOR, odbyło się w Königswinter (27 km od Bonn) w hotelu MRITIME – Republika Federalna Niemiec w dniach 15 – 18. luty 2015 roku, którego tematem przewodnim było „**IMPLIKACJE ROSYJSKICH INTERWENCJI DLA BEZPIECZEŃSTWA EUROPY I OBOWIĄZKI KRAJÓW NATO**” seminarium udział wzięło pięćdziesięciu pięciu przedstawicieli z ponad 20 państw. Już tradycyjnie najliczniej reprezentowane były Stany Zjednoczone (12 uczestników).

Seminarium otworzył Przewodniczący Komitetu Seminarium CIOR, ppłk (r) Hans Garrels (Holandia), a następnie przekazał prowadzenie obrad gospodarzowi Seminarium, dr Martinowi Hoch z Fundacji im. Konrada Adenauera - (Niemcy).

Seminarium tym razem koncentrowało się na temacie: **”The Implications of Russian Interventions for the Security of Europe and NATO’s Responsibilities”** (Implikacje

Interwencjonizmu Rosyjskiego dla Europejskiego Bezpieczeństwa i Natowskiej Odpowiedzialności).

W dniu otwarcia (w niedzielę 15.02.2015) rozpoczął się pierwszy panel w którym wystąpił prof. nauk politycznych Uniwersytetu Rhode Island (USA) Nicolai Petro z charakterystyką ewolucji rosyjskiej Federacji po 1991 roku. W swojej analizie podkreślał stanowisko prezydenta Putina, który – uważa , że Rosja jest ostoją prawosławia i kultury tego świata; - kreuje siebie jako obrońcę tych wartości w sytuacji „ataku świata zachodniego i USA”. Rosja natomiast broni swojego honoru i wartości „rosyjskiego świata”; swoją siłę opiera także na wsparciu odrodzonej rosyjskiej cerkwi. Według opinii prof. Petro przełom w strategii Rosji w stosunkach z USA i świata zachodniego nastąpił w 2009 roku. Znaczną rolę odgrywa podkreślenie „rosyjskiego świata”. Przydaje się językowi rosyjskiemu z czego wypływa teza konieczności obrony języka i ludzi, którzy językiem tym władają. W dyskusji, którą wywołało wystąpienie profesora pytano między innymi o:

- jak pogodzić odwoływanie się do wartości prawosławia z agresją na Ukrainę ?,
- jaki jest stosunek do innych religii których wyznawcy są obywatelami Rosyjskiej Federacji?,
- czym uzasadnia się zwierzchnictwo cerkwi moskiewskiej nad kijowską?.

W drugim dniu Seminarium w pięciu panelach doszukiwano się odpowiedzi jak postępować w aktualnej sytuacji relacji Rosja – Świat Zachodni. Dlaczego tak trudno rozmawiać zachodowi z Rosją?. Swój wywód Arkady Moshes z Fińskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych oparł na analizie relacji zachodu z Rosją od 1990 roku, podkreślając:

- że lata 80-te to koniec „potęgi” ZSRR i Układu Warszawskiego;
- wczesne lata 90-te (okres prezydentury Jelcyna) próba wykreowanie się na lidera reform liberalnych;

- późne lata 90-te swoiste obudzenie się z letargu;
- pierwsza dekada XXI wieku coraz trudniejsze relacje ze światem zachodnim, spowodowane trudnościami w ekonomice oraz zmianami wewnątrz samej Rosji. Fundamentem tych zmian wewnętrznych Rosji było rozbudzenie pod wpływem skutecznej propagandy nacjonalizmu i post imperialnego syndromu. Powrót do retoryki zagrożenia ze strony USA i zachodu. Eksponowanie symboliki nacjonalistycznej, szczególnych wartości narodu rosyjskiego. Rewizja strategii ekonomicznej – przejęcie

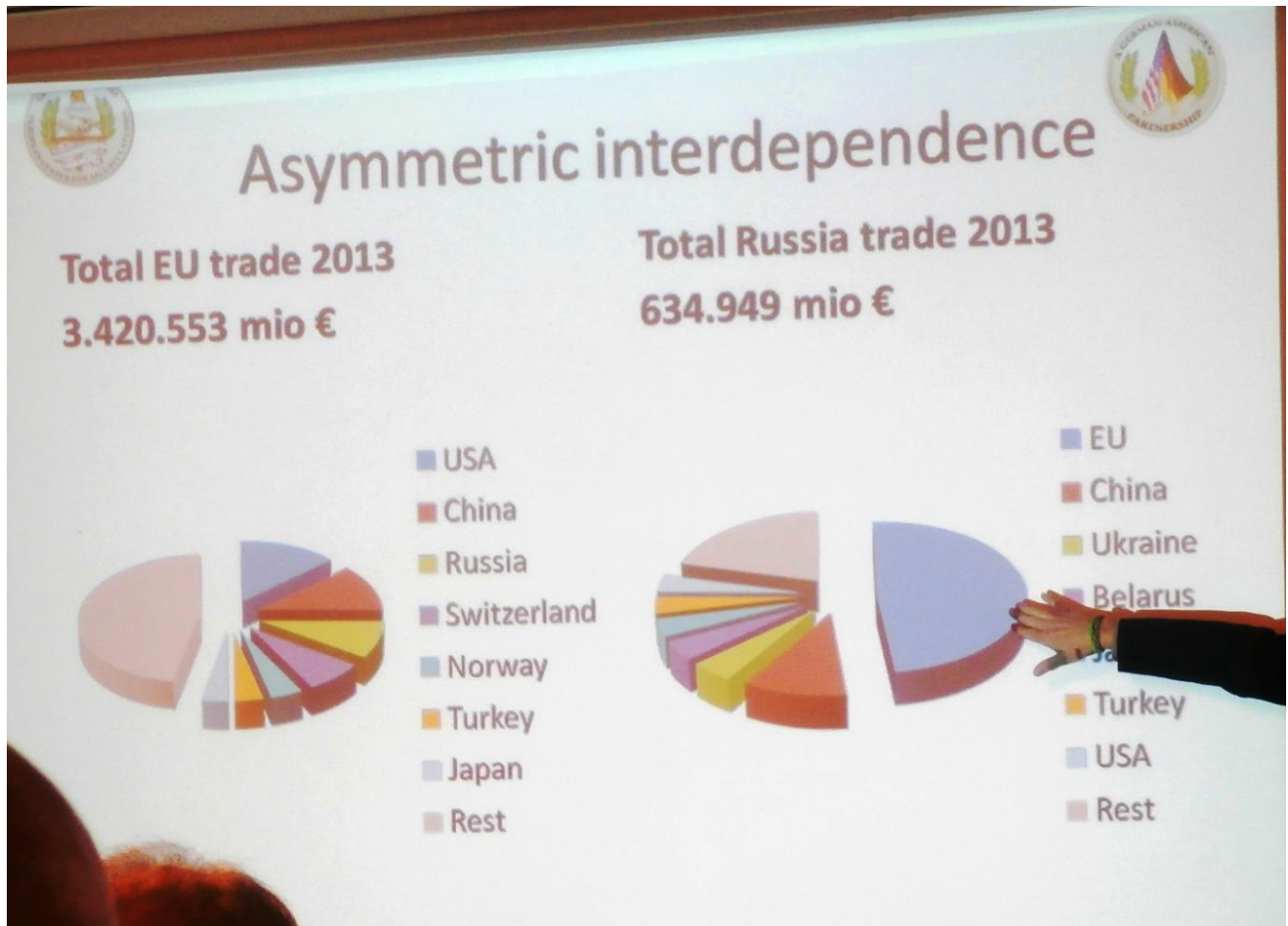
prywatnych kompanii takich jak „Gazprom”, „Lukoil” itp. co w konsekwencji doprowadziło do prawie 60% wzrostu dochodu narodowego tej dekady.

Swoją analizę prof. Moshed zakończył następującymi wnioskami:

- należy skończyć z mitem i nonsensem – jego zdaniem, że Rosja jest bardziej stabilna wówczas kiedy jest słaba;
- należy nie zapominać, że Rosja jest bardziej ważna w regionie niż inne kraje tego regionu, ponieważ Europa Zachodnia dzięki temu zachowuje niezależność energetyczną;
- celem Europy nie powinno być instrumentalne traktowanie Rosji a jej modernizacja i partnerstwo z nią, nie powinno się wracać do zimnej wojny z Rosją;
- należy znaleźć klucz do zrozumienia „Rosyjskich narodowych interesów”.

Kolejną kwestią były ekonomiczne implikacje sankcji oraz wzajemne zależności relacji Unia – Rosja analizowane przez prof. Ralf Roloff z Centrum Marshala w Garmishgartenkirchen. Stawiał on następujące pytania:

1. Czego dotyczy obecny kryzys – nie tylko kwestii ekonomicznych i nie tylko sytuacji na Ukrainie?;
2. Jak Kryzys wpływa na zmiany w Europie i samej Rosji?;
3. Typ sankcji, cena i korzyści – asymetria w skutkach w zakresie handlu , struktury inwestycji i konsekwencje.....

W następnej kolejności wnioski wynikające z analizy rosyjskich wojen z Gruzją i Czeczenią przedstawił płk (r) Raimonds Rublovskis z Łotewskiego Instytutu Nauk Politycznych. Bazując na historycznym oglądzie sytuacji po zakończeniu zimnej wojny omówił :

- problemy terytorialne i etniczne po rozpadzie ZSRR;
- sytuację polityczną, ekonomiczno-militarną Rosji po 1991 roku; - rolę Rosji w konflikcie bałkańskim w latach 1992 -95;
- fundamentalne zmiany w rosyjskiej doktrynie bezpieczeństwa po 2000 roku;
- konflikt w Gruzji w 2008 roku;
- konsekwencje kryzysu ukraińskiego;
- zmiana strategii narodowej w 2009 roku oraz przyjęcie zmienionej strategii bezpieczeństwa i nowej doktryny militarnej od 2015 roku.

Z analizy tej, zdaniem prezentera, nasuwają się następujące wnioski (lekcje):

- koniecznym jest zrozumienie przez zachód, że Rosja dąży do Multi polarnego świata.

- przyjęcie przez Ukrainę zachodniego kursu, zdaniem administracji prezydenta Putina, zmienia fundamentalnie bezpieczeństwo Rosji.
- powstaje pytanie czy potrzebna jest zmiana podejścia do zapisów artykułu V Sojuszu Północnoatlantyckiego.
- ponad 80% aktualne poparcie dla prezydenta Putina pozostawia nadzieję w najmłodszej generacji Rosjan, która chce otwartego na świat swojego państwa, wolnego handlu, swobodnego podróżowania itd.

Ostatnim panelistą w tym dniu był turecki generał Haldun Solmazturk, który podjął próbę określenia roli Rosji w kolejnej dekadzie oraz reakcji ze strony NATO i Unii Europejskiej z punktu widzenia Turcji. Swoją analizę przedstawił na bazie oceny sytuacji polityczno-militarnej od 1973 roku tj, od „Konferencji Bezpieczeństwa i Kooperacji w Europie” zakończonej w Helsinkach w 1975 roku przyjęciem finalnego dokumentu.

Następnie scharakteryzował okres 1989 - 90 – koniec zimnej wojny, 1991 rok rozpad ZSRR i Układu Warszawskiego oraz konflikt na Bałkanach (1991 – 2001) a także 1-szą i 2-gą wojnę w Czeczenii. Oddzielną kwestię będącą przedmiotem jego analizy była ocena sytuacji wojny na Ukrainie. W kontekście tej analizy zadał pytanie – co może zrobić NATO i Europa w tej sytuacji ?:

1. Rosja nie jest priorytetem na dzisiaj a głównym problemem z tureckiej perspektywy, jest Państwo Islamskie;
2. Unia Europejska i NATO potrzebują Rosji jako partnera w przyszłości. Nie jest to najlepsza decyzja w realnym świecie a jest to polityczny realizm.
3. Aktualnie Rosja stanowi jeden kompleks z Białorusią.
4. Fakt iż prezydent Putin cieszy się 80% popularnością w swoim społeczeństwie powodują, że jest to dla Europy czas aby przejąć inicjatywę i wyzbyć się (nie stosować) konfrontacyjnej postawy (sankcji).
5. Koniecznym jest wypracowanie nowej strategii, nowej koncepcji współpracy i kooperacji.
6. Poważnie (serio) traktować wydarzenia w 1999 roku w Prisztinie i argumentację w tej kwestii Rosji.
7. Trzeba zachować rolę USA jako lidera demokracji przy jednoczesnym pozbyciu się przekonania, że typ demokracji zachodniej powinien być atrakcyjny dla innych kultur i regionów świata.

Najważniejszym, zdaniem gen. Halduna Solmazturka, w najbliższej przyszłości będzie walka z IS (Państwem Islamskim) i to kto będzie ją prowadził?

Tematyka trzeciego dnia Seminarium w sesji popołudniowej koncentrowała się na próbie odpowiedzi na fundamentalne pytania:

1. – Co sobą przedstawia na dzień dzisiejszy potencjał Sojuszu Północno - Atlantyckiego i jaka może być jego przyszłość ?
2. – Co sobą przedstawia Federacja Rosyjska i jej militarny potencjał ?
3. – Jaka jest możliwa najbliższa przyszłość NATO ?

Na pierwsze pytanie próbowali odpowiedzieć dr. Delef Puhl ze sztabu międzynarodowego NATO, Guillaume Lasconjarias z Rzymskiej Akademii Obrony NATO, oraz Patrick Wouters dyr. Departamentu Planowania NATO.

Oceniając polityczny potencjał zachodu i możliwe scenariusze nowej sytuacji dr. Puhl stwierdził, że ze względu na wykluczenie pomocy militarnej dla Ukrainy, główna rola spoczywa na dyplomacji i politycznych rozwiązaniach. Ogromnie ważnym jest umiejętne wykorzystywanie czynnika ekonomicznego. Należy pamiętać iż potencjał polityczny winien być oceniany nie tylko w odniesieniu do kryzysu na Ukrainie, ponieważ równie ważnym jest przyjęcie strategii UE/NATO w odniesieniu do Islamskiego Państwa (IS), Iraku, Iranu, Libii i Syrii. Według oceny referenta polityczny potencjał UE/NATO jest za mało wykorzystywany i świadczy o braku spójnej, jednolitej linii postępowania. Wybiórcze pojedyncze negocjacje nie prowadzą do wypracowania skutecznych decyzji. Czas najwyższy aby potencjał polityczny UE i USA połączył wysiłki i dał odpowiedź na pytanie, ***czym (kim) jest ZACHÓD ?*** Oczywiście trzeba uwzględnić szczególną rolę i potencjał jaki reprezentują Stany Zjednoczone w ramach NATO. Odpowiedź na to pytanie jest tym bardziej ważna, ponieważ w opinii społeczności zachodu Rosja zwycięża. Liczenie na to, że czas (sankcje, technologie) sam rozwiąże problemy aneksji Krymu i tzw. Nowej Rosji jest błędem. Również liczenie na demontaż wewnątrz Rosji w najbliższej perspektywie wydaje się nietrafne. Według oceny referującego rozwiązanie kryzysu dla Unii Europejskiej ma drugorzędne znaczenie ponieważ na pierwszej linii są USA i Rosja. W trakcie dyskusji przeważała opinia iż brak wypracowanej dyplomatycznej linii Unii Europejskiej i jasnego planu reagowania działa na korzyść Rosji i w tej sytuacji należy mimo wszystko dążyć do partnerskich relacji UE z Rosją.

Oceniając potencjał militarny zachodu Guillaume Lasconjarias stwierdził iż głównym problem w ocenie tego potencjału jest brak jasno określonych priorytetów, oczywiście przyczyną tego stanu rzeczy jest brak politycznych decyzji od których zależy planowanie kroków militarnych. Według niego, przyspieszenia wymaga implementacja przyjętych na ostatnich Szczytach NATO zobowiązań. Nie ulega wątpliwości, że potencjał militarny NATO jest zdecydowanie większy niż Rosji pomimo iż szybkie użycie sił Sojuszu, z powodu procedur wynosi tylko około 50 tys. żołnierzy. Dlatego też jednym z ważniejszych zadań jest potrzeba stworzenia takich dokumentów (procedur), które gwarantowałyby większą mobilność i przyspieszały proces podejmowania decyzji. Znacznym problemem aktualnie jest brak kompatybilności wielonarodowych formacji. Najważniejszym zadaniem Sojuszu w Europie, na dzień dzisiejszy, pozostaje obrona przestrzeni państw bałtyckich.

Odpowiedzi na trzecie pytanie próbował udzielić Patrick Woutres.

Podstawą jest określenie skuteczności art.V w świetle ustaleń Szczytów w Lizbonie i Chicago.

Spodziewa się, iż bardzo ważne decyzje zapadną podczas najbliższego Szczytu NATO w Warszawie, ponieważ winny one określić jak będą wyglądały siły zbrojne NATO w 2020 roku. Aktualnie rozpisany jest plan w postaci propozycji w 16 priorytetach :

NATO OTAN		Defence Planning Priorities		WALES SUMMIT 4-5 IX 2014 SOMMET DU PAYS DE GALLES	
1		Training and Exercises (particularly for large scale high intensity operations);			
2		NATO Command Structure (NCS) Command & Control (C2) (deployable and sustainable Joint C2 for MJO)			
3		Joint Intelligence Surveillance and Reconnaissance (JISR)			
4		Precision Guided Munitions (PGM)			
5		Ballistic Missile Defence (BMD) (Land and Sea-based Upper Layer capabilities)			
6		Deployable Medical Treatment Facilities			
7		Air-to-Air Refuelling (AAR)			
8		Anti-Submarine Warfare			
9		Special Operations Forces (SOF) aviation			
10		Usability of Land Manoeuvre Formations			
11		SOF C2			
12		Cyber Defence			
13		Deployable Networks			
14		Deployable Air C2			
15		Suppression of Enemy Air Defence (SEAD)			
16		Airborne Electronic Attack (AEA)			

Ważnym krokiem jest dbałość o dalszą kooperację i możliwość poszerzenia współpracy z Mołdawią, Gruzją, Armenią i Azerbejdżanem pozostawiając otwarte drzwi dla Czarnogóry. Ponadto zacieśnienia współpracy wymagają relacje z Finlandią, Szwecją, Jordanią i Austrią. Szczegółowe planowanie przyszłości Sojuszu powinno także uwzględniać dokonanej przez Rosję rewizji swojej doktryny militarnej oraz wniosków wynikających z przeprowadzonego wspólnie z Białorusią ćwiczenia „Zapad 2013”. Najbliższy Szczyt w Warszawie powinien rozstrzygnąć 10 najważniejszych kwestii.

W sesjach poobiednich trzeciego dnia rozważano możliwe konsekwencje szybko postępującej modernizacji Sił Zbrojnych Rosyjskiej Federacji, a także próbowano znaleźć odpowiedź na pytanie – jaka może być reakcja Sojuszu w przypadku interwencji militarnej Rosji na członkowskie w NATO, państwa bałtyckie. Oczywiście trudno odgadnąć jaki jest docelowy plan „imperialny plan aspiracji Rosji”, ale wydaje się iż najbliższym celem jest połączenie Krymu z tzw. Nową Rosją. Referujący profesorowie - Hal Gardner z uniwersytetu amerykańskiego w Paryżu oraz Han Bouwmeester z Holenderskiej Akademii Obrony przeprowadzili ciekawą analizę zachodzących procesów w Rosji na tle jej wielowiekowej imperialnej historii, dostrzegając wiele analogii w postępowaniu carów,

Stalina i Putina. Odrębnej analizie poddano tzw. wojnę hybrydową widząc w niej logiczny plan działania na trzech poziomach: strategicznym, operacyjnym i taktycznym.

Znaczącą rolę w tej strategii odgrywa bardzo skuteczna propaganda adresowana nie tylko do Rosjan ale również, poprzez wykorzystywanie mediów, do społeczności międzynarodowej (np. stacja telewizyjna „Russia to Day”). Również w skutecznym realizowaniu celów odgrywa, jak i w przeszłości, efektywne maskowanie operacyjno-strategiczne pozwalające uzyskać element zaskoczenia. Podczas burzliwej dyskusji próbowano znaleźć odpowiedź jaka może być możliwa reakcja Sojuszu w przypadku mało prawdopodobnej, ale nie wykluczonej militarnej interwencji Rosji na jedno z państw bałtyckich. Szczególnie oceniano taką ewentualność w stosunku do Estonii, gdzie podobnie jak na Krymie i wschodniej Ukrainie mieszka ponad 40% ludności rosyjskojęzycznej. Oceniano iż faktycznie w początkowym etapie niemożliwa byłaby reakcja militarna sojuszu a podejmowano by jedynie wysiłki dyplomatyczno-polityczne.

W ostatnim dniu Seminarium, w środę 18 lutego 2015 roku, zastanawiano się „Jakie są możliwe konsekwencje dla relacji i wpływów pomiędzy USA - Chinami - Rosją – NATO?”.

Analizę tego tematu przedstawił Dr. Matthew Rhodes, Profesor Studiów Bezpieczeństwa Narodowego i Dyrektor Programów w Europie Środkowej i Południowo-Wschodniej w Centrum Studiów nad Bezpieczeństwem Europy im. Georga Marshalla w Garmisch Partenkirchen . Swoje wystąpienie oparł na przedstawieniu następujących opinii autorytetów politycznych „świata zachodniego” i USA odnośnie relacji z Rosją, Europą i Chinami:

- - „Będziemy dążyć do zniechęcania Rosji do agresji ... nawet w perspektywie długo terminowej jeśli to będzie niezbędne”;
- - „Odrzucamy nieuchronność konfrontacji z Chinami”;
- - „Silna Europa jest naszym nieodzownym partnerem”.

Omawiając relacje **Stany Zjednoczone – Rosja** wyraził opinię, że jest już czas by nacisnąć przycisk „reset” w relacjach USA – Rosja, zwłaszcza po wojnie w Gruzji, zajęciu Krymu i wojnie na Ukrainie. Należy uświadomić Rosji, że nie ma „dobrej i złej” wojny – jaka by nie była, jest wojną. Stany Zjednoczone uważają, że z Rosją posiadającą duży arsenał nuklearny, należy podjąć praktyczną współpracę ale jednocześnie osłabić Rosję w jej dążeniu do politycznej hegemonii nad USA. Sprzymierzeńcem w tym jest załamanie się gospodarki Rosyjskiej.

Dr, Rhodes odniósł się do relacji **NATO/Stany Zjednoczone/Europa – Rosja**, które będzie cechować:

- ❖ - De-eskalacja stosunków USA/Europa – Rosja;
- ❖ - De-legitymalizacja (nieuprawomocnienia) działań Rosji wobec państw byłego ZSRR;
- ❖ - Obrona – szczególnie krajów basenu Morza Bałtyckiego będących członkami NATO jak: Estonia, Łotwa i Litwa a także krajów nie będących jego członkami jak: Finlandia i Szwecja;
- ❖ - Zaprzeczania ze strony Rosji, np. Rosja zaprzecza, że w Gruzji odniosła tylko taktyczne zwycięstwo;
- ❖ - Rozszerzenie NATO o takie kraje jak: Gruzja, Mołdawia, Macedonia a także włączenie do ściślejszej współpracy z NATO krajów centrum Europy takich jak, Austria, Szwajcaria a także kraje byłej Jugosławii.

Relacja Europa – Rosja:

- Łączny dochód narodowy Europy \$ 17 bilionów – Rosji \$ 2,1 ;
- Populacja: Europa – 500 milionów; Rosja 140 milionów;
- Wydatki na obronę: Europa \$ 250 miliardów; Rosja \$ 88 .

Relacje Stany Zjednoczone – Azja:

Referent Dr. Matthew Rhodes przedstawił stanowisko USA w tych relacjach – „gdy armia Stanów Zjednoczonych przyczyni się do bezpieczeństwa na całym świecie, to USA będzie musiało z konieczności dążyć do przywrócenia równowagi w rejonie Azji i Pacyfiku”. USA znajdują się w punkcie zwrotnym i jednym z najważniejszych zadań amerykańskiej dyplomacji w następnej dekadzie będzie znaczne zwiększenie inwestycji w regionie Pacyfiku.

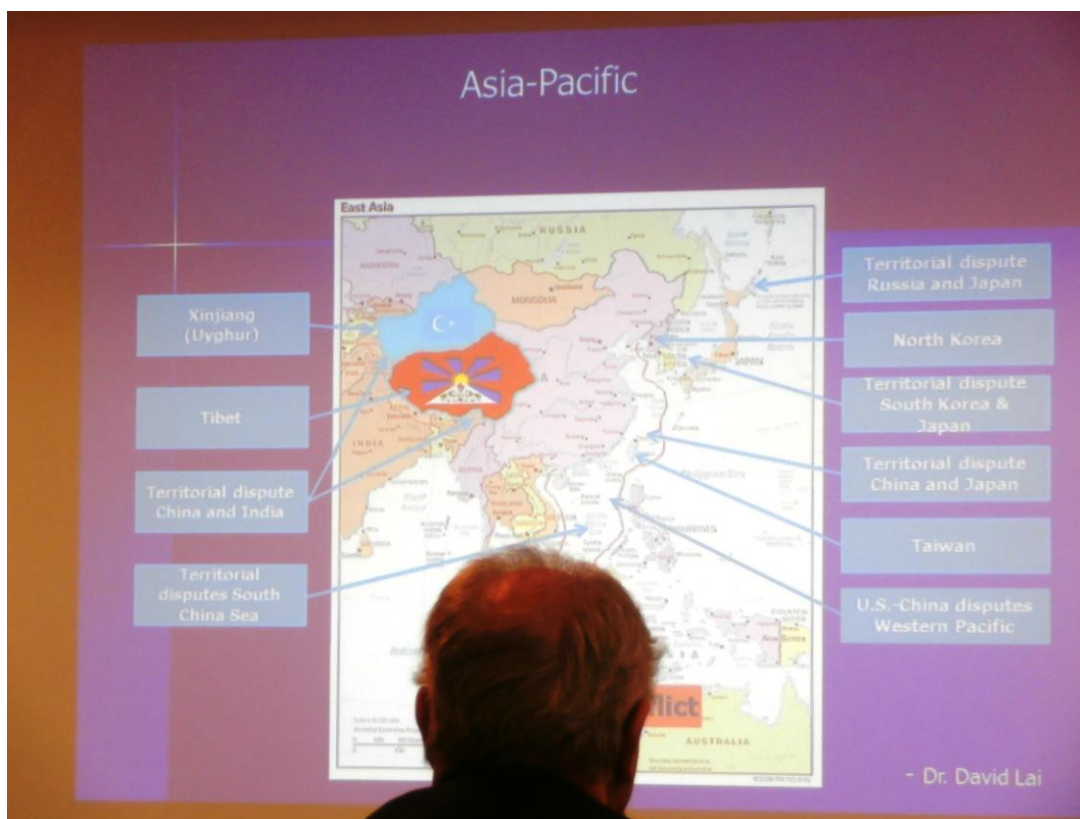
Relacje Azja – Pacyfik:

Rejon ten, jak określił prelegent „ jest pierścieniem konfliktów”. Pierścień ten obejmuje:

- Terytorialne spory Rosji i Japonii;
- Konflikty pomiędzy Koreą Północną a Południową;
- Terytorialne spory pomiędzy Koreą Południową a Japonią;
- Terytorialne spory pomiędzy Chinami a Japonią;

- Chiny – Taiwan;
- Spory o zachodni Pacyfik między Chinami a Stanami Zjednoczonymi;
- Terytorialne spory pomiędzy Chinami a Indiami;
- Terytorialne spory dotyczące Morza Południowo Chińskiego;
- Spór Chin o Tybet.

Ten „pierścień konfliktów” ukazuje poniższy slajd.

Relacje Chiny – Rosja:

O relacjach chińsko – rosyjskich świadczą następujące wypowiedzi przywódców tych państw wygłoszone w czasie ich spotkania w Pekinie w maju 2014 roku:

- „Chiny będą podejmować się rozwijania dobrych relacji z Rosją a priorytetem w tych relacjach będzie odpowiednie kształtowanie polityki zagranicznej” - Prezydent Chin Xi Jinping.

- „Strategiczne partnerstwo między nami ma ogromne znaczenie zarówno w dwustronnej jak i w globalnej skali” – Prezydent Rosji Władimir Putin.

Wypowiedzi tych przywódców dobitnie świadczą o nawiązywaniu dobrych relacji nie tylko politycznych ale i gospodarczych między Chinami a Rosją (projekt budowy gazociągu).

Prezentacja Dr. Matthew Rhodes kończyła cykl wystąpień na Seminarium CIOR w Koningswinter.

Materiały wystąpień na Seminarium w Konigswinter dostępne są w biurze Federacji.

Wnioski i propozycje

1. Kolejne Seminarium w Konigswinter potwierdziło swoją ważność w zakresie aktualnej analizy zjawisk i zagrożeń w świecie oraz określenia tematyki rozpatrywanej w ramach przedsięwzięć organizowanych przez CIOR/CIOMR.
2. Zarówno treść analiz oraz wystąpień w dyskusjach wykazał bardzo widoczne różnice w ocenie sytuacji przez poszczególnych przedstawicieli państw członkowskich NATO.
3. Wyraźny jest brak strategicznej współpracy w łonie UE/NATO w zakresie rozpoznawania sytuacji i realnych zagrożeń oraz „instrumentów” dających społeczeństwom zachodu obiektywny ogląd sytuacji i zagrożeń – efekt – przekonanie na zachodzie o „*przegrywaniu Zachodu z Rosją*”

4. W dyskusjach podkreślano wyraźną zmianę retoryki administracji amerykańskiej wobec Rosji, postrzeganej, mimo wszystko, jako znaczącego partnera niezbędnego w rozwiązywaniu współczesnych problemów.
5. Poważne nadzieje wiąże się z kolejnym szczytem NATO w Warszawie oraz określeniu kształtu Nato do 2020 r.
6. Wydaje się wskazanym i pożytecznym dalszy udział przedstawicieli Federacji Rezerwistów i Weteranów SZ RP w kolejnych seminariach i sympozjach CIOR/CIOMR, organizowanych w kolejnych latach.

OPRACOWALI:

CZŁONEK DELEGACJI

PRZEWODNICZĄCY DELEGACJI

Kmdr (r) Zygfryd NACZK

Gen bryg (r) Ryszard ŻUCHOWSKI

OCENA WNIOSKÓW ORAZ WYTYCZNE WDROŻENIOWE

1. Z wnioskami zapoznałem się, akceptuję i polecam:
 - przedstawić informację na Prezydium Rady Głównej Federacji w dniu 13.03 br.
 - po 1 egz. Przesłać niniejsze sprawozdanie do:
 - Zarządu Organizacji i Uzuppełnień – **P-1 SG WP**,
 - Zarządu Planowania Operacyjnego – **P-3 SG WP**,
 - Dyrektora Departamentu Wojskowych Spraw Zagranicznych – **MON**,
 - Dyrektora Departamentu Wychowania i Promocji Obronności – **MON**.

PREZES FEDERACJI

Gen bryg (r) Ryszard ŻUCHOWSKI